

Ministerstvo zemědělství České republiky

Výklad úseku vodního hospodářství

Č.j.: 26993/2005-16300

Věc: Charakter povrchové vody protékající liniovou stavbou vodního díla sloužícího k nakládání s vodami dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) bod 5 vodního zákona [k § 43 odst. 1, 2 vodního zákona]

Dotaz:

Může být o povrchových vodách, které v části své trasy protékají liniovou stavbou vodního díla sloužícího k nakládání s vodami ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) bod 5 vodního zákona (hlavní odvodňovací zařízení, náhon, odlehčovací kanál apod.), rozhodnuto příslušným krajským úřadem podle ustanovení § 43 odst. 2 vodního zákona, že jsou vodním tokem ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona, a to včetně úseku v liniové stavbě vodního díla?

Výklad:

O povrchových vodách, které jsou předmětem rozhodování podle ustanovení § 43 odst. 2 vodního zákona, vtékajících do liniové stavby vodního díla sloužícího k nakládání s povrchovými vodami podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) bod 5 vodního zákona (hlavní odvodňovací zařízení, náhon, odlehčovací kanál apod.) a zároveň z ní vytékajících, může být rozhodnuto, že jsou vodním tokem ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona, a to včetně úseku v liniové stavbě vodního díla, pokud faktický dopad obsahu konkrétního povolení k nakládání s povrchovými vodami není v rozporu s definicí vodního toku.

Rozhodnutí o tom, že jde o vodní tok podle ustanovení § 43 odst. 2 vodního zákona, může být však vyloučeno přímo z dikce zákona, a to z důvodu jednoznačného stanovení charakteru vod (např. stavba jednotné kanalizace, jejímž médiem jsou vody odpadní).

V pochybnostech o tom, zda jde o vodní tok, rozhoduje dle ustanovení § 43 odst. 2 vodního zákona příslušný vodoprávní úřad, kterým je podle ustanovení § 107 písm. r) vodního zákona krajský úřad.

Odůvodnění:

Vodní toky jsou v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 vodního zákona povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě trvale nebo po převažující část roku, a to včetně vod v nich uměle vzduť. Jejich součástí jsou i vody ve slepých ramenech a v úsecích přechodně tekoucích přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo zakrytými úseky.

Vodní tok je vodním zákonem definován jako povrchová voda - medium (ustanovení § 2 odst. 1 vodního zákona), tedy jako přírodní jev v podobě toku vodní hmoty ohraničené korytem, mající takový přírodní zdroj, který zajistí její tok trvale nebo po převažující část roku (např. pramen). Z toho lze dovodit, že vodní zákon pojímá vodní tok jako kontinuální spojitý jev a jednotlivé vodní toky, jak vyplývá z definice povodí, popř. dílčího povodí (ustanovení § 2 odst. 10 popř. § 2 odst. 11 vodního zákona), jako vodní hmotu kontinuálně tekoucí a společně vytvářející související říční síť.

Samotná existence povolení k nakládání s povrchovými vodami podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) bod 5 vodního zákona existenci vodního toku v předmětné stavbě

liniového vodního díla nevylučuje. Vodní dílo může díky svému liniovému charakteru zároveň plnit funkci zdánlivě chybějícího koryta vodního toku. Naopak, pokud po vydání rozhodnutí v pochybnostech bude vydáno povolení k nakládání s povrchovými vodami podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) bod 5 vodního zákona, které existenci vodního toku vylučuje, pozbude pochybnostní rozhodnutí právních účinků.

To však pouze za předpokladu, že faktický dopad obsahu konkrétního povolení k nakládání s povrchovými vodami neznemožňuje, aby se ve stavbě liniového vodního díla vodní tok nacházel. Stejně tak je třeba věnovat zvýšenou pozornost případům, kdy povrchové vody vtékající do vodního díla a z něj vytékající, byly za vodní tok prohlášeny postupem podle ustanovení § 43 odst. 2 věta druhá vodního zákona.

Faktický dopad konkrétního obsahu dříve vydaného povolení může tedy vylučovat naplnění definice vodního toku a znemožňovat, aby předmětné povrchové vody charakter vodního toku měly, tedy např. povolení k nakládání s vodami, které způsobí, že vodním tokem nebude protékat povrchová voda vlastním spádem nebo po převážnou část roku.

Změna dříve vydaného povolení k nakládání s povrchovými vodami, popř. stavebního povolení, v němž je definován účel liniové stavby vodního díla, není v případě rozhodnutí o tom, že předmětné povrchové vody jsou vodním tokem ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 vodního zákona, a to včetně úseku v liniové stavbě vodního díla, nutná.

V rámci správního uvážení lze tento výklad vodoprávním úřadem aplikovat i na jiný druh nakládání s povrchovými vodami dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) vodního zákona. Pro úplnost je třeba připomenout, že účastníky řízení o rozhodnutí v pochybnostech budou též vlastníci vodních děl, v nichž se má vodní tok nacházet.

Uvedeným výkladem není dotčena platnost výkladu Ministerstva zemědělství č. 16 (č. j. 23882/2003-6020) *Koryto zatrubněného vodního toku* (k § 44 a § 55 vodního zákona).

V Praze dne 8. září 2005

Aktualizováno ke dni 19. března 2018

Ing. Aleš Kendík
náměstek pro řízení sekce vodního hospodářství